

TRIFID

TRIFID

INFORMATORIUM SCI-FI KLUBU
TRIFID LIBEREC

Vychází nepravidelně. Slouží pro informační potřebu klubu. NEPRODEJNĚ!

Vážená čtenářská sci-fi veřejnosti,
dostáváš do svých kritických smyslových orgánů další pamlssek ve formě nového čísla Trifida.

Původně jsme si chtěli my - obyčejní redaktori dát pár týdnů pohov, ale pak nás zajímalo, zda máme stále dost elánu a sil na vytvoření tohoto fanzinu. Jak jsme na tom se dozvíme dle ohlasů Tvých kritik.

Redakce

Jako obvykle zahajujeme vlastní čtecí a prohlížeckou část fanzinu zprávou o poslední schůzce, která proběhla ve čtvrtek 24. ledna ještě na klasickém místě - v klubovně OÚNZ.

Postupem času / asi během první hodiny/ se sešla třicítka /!/ členů. Je to číslo s vykřičníkem, i když na dřívějších schůzkách nás bylo více. To nás oblažilo svou přítomností i padesát diváků. Ale právě jen diváků, kdežto tito jsou podle všech známek a informací / z SSS / skuteční zájemci o sci-fi hnutí a sci-fi vůbec.

Což nás velice potěšilo a hned se nám pracovalo lépe a na oplátku jsme potěšili posluchače několika překvapeními.

Zajímavá náplň první části schůzky o invazích rostlinné a živočišné říše do civilizovaných krajů / podrobněji uvnitř / byla doplněna krásnými - i když ne moc souvisejícími diapozitivy z Keňy a Zambie a kreslenými vtípkami nejpůsobnější členky výboru SFK.

Celkem dobře dopadl první větší pokus o zpracování anketní otázky v době přestávky / blíže též uvnitř /. Vážně i vesele odpovídaly přes dvě třetiny zúčastněných.

A následovala překvapení. Nejprve dvě nová čísla Trifida - trojka a mimořádné s O. Neffem. Po přestávce se uskutečnilo setkání dvou pojmů - sci-fi a magie. Hosty byli kouzelníci Martin Vacho, Zdeněk Moidl a jeho dvě děti - desetiletá Jaruška a o dva roky mladší bráška Zdeněk. Všichni předvedli zajímavé vystoupení v rámci svých možností a prostředků. Myslíme, že potlesk diváků dokumentoval míru úspěšnosti a jak máme přislíbeno, návštěva kouzelníků nebyla poslední a čeká nás i vystoupení fakíra.

Ale již dost o překvapeních a vrhněme se do čtení o sci-fi.

Koncem ledna vzrušila obyvatele Sovětského svazu a samozřejmě nás zpráva: "Letadlo, letící do Tallínu se setkal s tím, čemu se říká UFO!"

Šlo o předmět, který se z nenadání objevil před letadlem. Zprvu vypadal jako matný oblak. Náhle z něj vytryskl kužel velice jasného světla, rozdělil se do dvou proudů a nádherně osvětlil krajinu a poté i letadlo. Podle údajů se těleso nacházelo asi 40 - 50 km vysoko. Po osvětlení letadla kužel zmizel a v oblaku zazářilo zelené světlo - údajně motorů. Objekt se velkou rychlostí přiblížil k letadlu a kopíroval jeho let až do místa přistání. Posádka zřetelně viděla pevné jádro, obklopené barevnými světly. Odhadla velikost na několik stovek metrů.

Po odvysílání informace do řídicího střediska letu se piloti letadla dověděli, že tělesa jsou tři.

Komise, sestavena pro výzkum tohoto zvláštního jevu se vyjádřila, že jde o skutečné UFO - neidentifikovatelný létající předmět."

Tolik zpráva z rozhlasu a televize.

Co myslíte, byla to návštěva z kosmu? / Kéž by /

PŘÍŠTÍM HOSTEM, který poskytne trochu svého času členům našeho SFK by měl být malíř a karikaturista Vladimír Jiránek.

ESMÍR je pro nás stále plný záhad. Ale zdá se, že jednu z nich vědci již vyřešili - zjistili, že vesmír se neustále rozpíná a tím ochlazuje. Bude nám zima?

PŘÍŠTINOST, kterou bychom mohli mít k dispozici na pravidelné schůzky snad již máme. Dali jsme dohromady všechny síly a známosti do jednání s libereckou Vlastivědou. Vypadá to, že se již brzy budeme scházet v klubovně této organizace ve Frýdlantské ul.

SBOJ TITANU je nový anglický sci-fi horror, který bude v dubnu uveden v kině Varšava. Plánujeme společnou návštěvu.

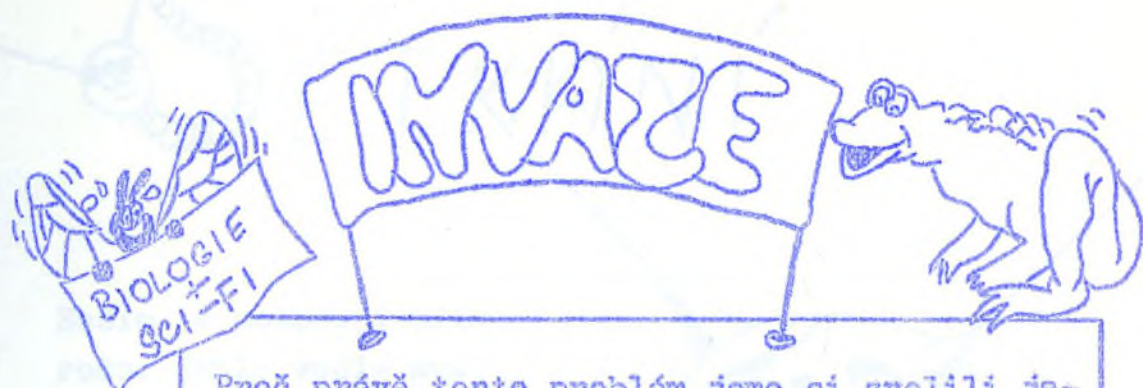
AK PRAVÍ nejnovější zprávy - jarní setkání vedoucích SFK nebude v Teplicích, ale v našem hlavním městě. A to i za účasti členů 01, 02 a 03.

ČLENOVÉ SFK - nečlenové Těčka - nebojte se mezi nás přijít. Stačí mít třeba běžky a chuť si zablbnout.

MIROSLAV KAŇKA - nejstarší člen našeho klubu se velice činí - na soutěž " O cenu Karla Čapka " dodal již povídku Robot Láda a jednaticetistránkové dílo Vikingové vesmíru. Do Trifida přispěl pojednáním o mimozemském životě a v redakci máme dvě povídky z konce války. Bude jej někdo následovat?

VYLUŠTILI JSTE minulou křížovku? Dobře. A vylustíte tu dnešní - vpravdě sci-fi? Jestli ano, napište tajenku a zašlete co nejdříve na známou adresu SFK TRIFID, Nerudovo 102/3, Liberec 1. Správné odpovědi budou slosovány na příští schůzce a vítěz obdrží cenu. Takže šance pro vás - křížovkáře.

MATE - LI možnost, zkuste si sehnat knihu F.Stolského Gumová pevnost, která vyšla již roku 1935. Jedná se o výbornou sci-fi a popisuje přípravu skupiny šílených fanatiků na bakteriální válku. Je napsaná velice strhujícím a napínavým stylem a myslím, že pro svou protiválečnou tematiku by si zasloužila vydání dnes - v době, kdy je otázka zachování míru na naší planetě velmi aktuální.

Proč právě tento problém jsme si zvolili jako hlavní téma lečnové schůzky?

O invazích - neboli ničivých vpádech přemnožených zvířat do civilizovaného světa se v poslední době opět hovoří. Například v televizi běží seriál Vetřelci. Vypráví o zvířeti, která byla na tento kontinent dovezena člověkem k užítku, ale po přemnožení ničí úrodu, louky, lesy / králíci, buvolí, nutrie / Znamé jsou případy mraků kobylek - sarančí. Po jejich návštěvě nezůstane na zemi nic. Hejna bodavého hmyzu a mravenců - termitů jsou schopna zabít i člověka. O krysách a potkanech se už ani nemluví. Přemnožené rostliny v Kalifornii zarůstají vodní toky a znemožňují plavbu a práci vodáren i vodních elektráren.

I ve sci-fi je tato problematika poměrně častá. Vzpomeňme namátkou několik knih a filmů: Ptáci, Včela, Den Trifidů / rostliny /, Kmen Anromedy / bakterie /. V povídkách se objevují i psi, motýli, vlaštovky, různí zvětšení plazi a další zástupci živočišné a rostlinné říše.

Paradoxem je, že skutečnost je často hrůznější než literární ztvárnění. Vždyť člověk je proti invazím bezmocný. Vymýšlí a vynalézá různé jedy a nemoce, ale masy zvířat si na vše zvyknou a vesele se množí dál.

Jsou tedy invaze zvířat a rostlin, ničící vše, co člověk vypěstoval a vyrobil náhodně nebo je to úmysl vychytralé přírody jako pomsta člověku / který zase ničí přírodu /?

SESTKÁNÍ

Sedím a pozoruji přírodu. Náhle vedle mne přistál Marťan. Přesně jako z knížek, pomyslí si. Krátké nohy, krátké ruce, vypoulené oči, krásně zelený. To mám ale štěstí. Mohu navázat první meziplanetární kontakt. "Vítám vás na Zemi", začínám.

Ale Marťan jen KVAK a dvěma skoky je zpět v rybníce...

02 A 69 01

Již brzy se objeví na stránkách Trifida povídka jednoho člena. Abychom Vás nalákali, ukryli jsme její název v tajence hřebenovky. / První řádek /

Prosím, můžete se pustit do luštění.

legenda:

1	2	3	4	5
o	o	o	o	o
A	A	A	A	A

1. Část kravského žaludku nevhodná ke čtení
2. Výzkumné těleso
3. Budoucí návštěva z kosmu
4. Startovací plošina
5. Živočich, sídlící občas na mozku našeho předsedy

K	O T Á Z K Á M	S C I - F I	vážně
K	O T Á Z K Á M	S C I - F I	humorně
K	O T Á Z K Á M	S C I - F I	kresbou
K	O T Á Z K Á M	S C I - F I	písmem

předkrm : Část Atlantického oceánu mezi Bermudami, Floridou a Portorikem je označován, jako Bermudský trojúhelník. Je znám dosud nevysvětlenými záhadami zmizelých lodí a letadel. Společný sov. - amer. výzkumný program v roce 1978 zjistil a změřil četné vzácné optické jevy, poruchy zemského magnetismu, vodní víry a vířivé proudy

Florida
Portoriko

Bermudy

/encyklopedický slovník
1980/

otázka : Co si myslíte o Bermudském trojúhelníku vy, občané ČSSR, členové SCI-FI klubu T - Liberec ?

odpovědi :

Každopádně je to pěkné výletní místo, zejména Sargasové moře. Jinak nic moc, takových míst s anomáliemi je na Zemi ještě 5. Mají jen tu smůlu, že nejsou v trojúhelníku známých ostrovů, takže i zde se ukazuje velká síla třetí velmoci - tisku, rozhlasu, televize, zkrátka propagace.

Takže se teď já ptám autora otázky : " jsou zbylá místa s anomáliemi úplně totožná s Bermudským trojúhelníkem, a když ne, tak v čem se liší ?

Na brzku odpověď se těší 01 A 62 01

Kéž by zmíněný trojúhelník existoval. Věděl bych o spoustě lidí, kterým bych zaplatil cestu i pobyt v krásném kraji Bermudském. Bohužel na to nemám - asi mám Bermudský trojúhelník v peněžence.

02 A 69 01

Pomineme - li faktor senzačnosti, kterým musíme kriticky posuzovat reportáže a pseudoautentické záznamy zmizení, zbývá matematicky vyčíslitelná skutečnost nápadně se lišící od okolního průměru.

Domnívám se, že jde o současnými fyzikálními metodami

nezjistitelnou aberaci, lokalizovanou na této oblasti zemského povrchu. Sám charakter neprůkaznosti procesu mizení je zřejmě způsoben časovým intervalem příhody, nebo biologicky působícím faktorem se vztahem k amnézii svědků.

Jako vždy - měl by se i zde konat vědecky sledovaný experiment za stejných podmínek, při nichž mizení probíhala a samozřejmě přesná dokumentace a statistika.

18 E 64 05

Existuje ! Dokonce má pobočky po celém světě. Kam by se mi jinak 18.7.1984 v 15⁰⁰ hodin , na koupališti Krásná Studánka, zmizely černé trenky.

A.B.

Nedá se rozhodnout jednoznačně. Některé události v Bermudském trojúhelníku se dají logicky vysvětlit. Ale ne všechny. Podle mého názoru se v Bermudském trojúhelníku děje něco, co se současnou vědou nedá vysvětlit. Podle mého názoru je nejzávažnějším zmizením ztráty lodí a letadel v poslední době, tedy vybavenými nejmodernější spojovací a navigační technikou. Teoreticky může jít i o jakýsi gigantický vysavač, kterým vyspělejší bytosti "vybírají" reprezentační vzorek naší populace /vojáci, letci, námořníci/, vesměs tedy kvalitní členové lidstva

19 D 66 13

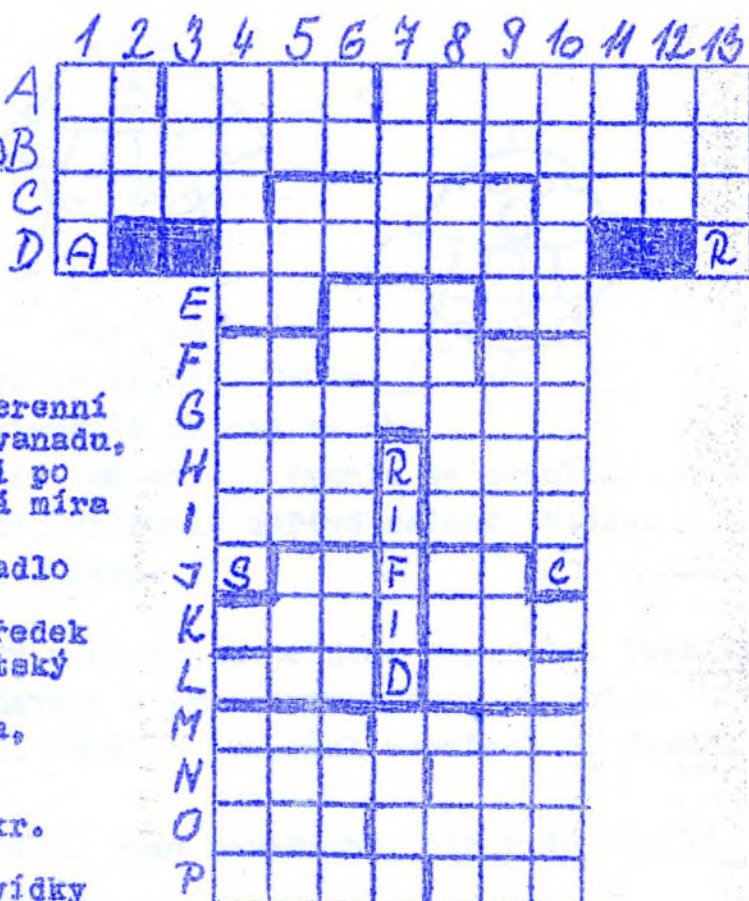
Přes veškeré pokusy různých důvěryhodných osobností, které prohlašují, že Bermudský trojúhelník je výmysl od přepony až po obě odvěsny, se neubráním pocitu, že tu opravdu něco neklape. Ovšem místo, kde klapé absolutně všechno, by bylo možná ještě zajímavější než onen B.T. Jestliže se někomu podaří takové místo nalézt, prosím, abych nebyl poslední, kdo se o tom dozví.

Jiří Bláha

Mám návrh : Vyšleme 1 člena na náklady SCI-FI klubu, aby tyto záhady prozkoumal. /nejlépe se hoří narození 2.května 64/. Musíme si ale dát pozor, aby se nám vrátil zpět s vědeckými objevy.

Potom by mohla vzniknout další záhada. " Zůstal na Foridě, nebo se nechal zlákat mimozemskou civilizací ?

Ivoš

Vodorovně :

- A. SPZ Olomouce, dálkový terenní běh po Měsíci, chem. zn. vanadu, kam se vrací kosmonauti po výzkumu Venuše ?, plošná míra
- B. 2. část tajenky
- C. obyvatel chlívku, zavazadlo Jana Hlobupého, jitřenka
- D. měsíční dopravní prostředek
- E. zn. milimetru, krádež, dětský pozdrav
- F. vedlejší světová strana, druh pepře, zkr. otáčky
- G. 1. část tajenky
- H. automatoklub, poloměr, zkr. tangensu
- I. jméno Mneovi ženy z povídky Noční běs, spojka
- J. zkr. filmového klubu, přitakání
- K. ošklivá nemoc, zájmeno
- L. jméno planety z povídky Dárek /Trifid OA/, pražský SFK
- M. maďarský zápor, syn Bakymáka Iluka
- N. janom /nářečně/, oblíbený námět sci-fistů
- O. fanoušek sci-fi, odebíratel krve
- P. satyr, zkr. dolož na Moravě

Svisle :

1. malá část vozu
2. souhvězdí
3. zkr. Komise pro výzkum zrud
4. angl. "říše", angl. "hvězdy", metr, náš si autor
5. povzdech mimozemšťana při spatření Země, oblíbený nápoj vodních i vzdušných cestovatelů, svůdná žena, angl. "liška", planeta souhvězdí Vah - pod číslem K-25/3a
6. zkr. spolku volů, starší zájmeno, první pes ve vesmíru, kus ledu, jídelní lístek
7. svatební ztráta rodičů, něm. mužské jméno, prostředek ochranný
8. Drobné mboží, povzdech mimozemšťana při odletu ze Země, řecky "vše", šála, italský zpěvák
9. předložka, skupina vlasů, rodinný domek, angl. spojka, českobudějovický fanzin
10. japonské přibližovací, zábava čertů, A, souzvuk tónů
11. část mimozemské hlavy
12. dobyvatel Marsu
13. angl. "pozadí"

Pomůcky : Rpa, Realm, Enaa, Rear

Byl pěkný podvečer,
když to přišlo. Náhle.

Na ztemnělé obloze se objevil matný, zvětšující se oblak. Rychle se přiblížil nad město a v tom se z něj vylouplo zářivé zelené těleso. UFO!, neslo se celým světem...

Seděl jsem s kamarády u ohně alehce jsme popíjeli. Tesklivé tóny kytary se doplňovaly s praskáním smrkových polen.

"Hele, ufo!" vykřikl Prcek a ukazoval vzrušeně na jasnou oblohu.

"Nepovídej" odpověděli jsme nevěřičně, ale v té chvíli nás zalilo zelené světlo.

Předmět byl přímo nad námi. Vyskočil jsem a pozdravil jej pozvednutou otevřenou rukou. Tu jsem ucítil na dlani ostré pálení. Trvalo jen necelou vteřinu a já jsem se se strachem podíval na ruku. Na dlani mi svítila přesná zmenšenina zeleného tělesa, které zmizelo tak náhle, jako se objevilo.

"Co to je?", vyděsil jsem se. "Kluci, heleďte!"

Ukázal jsem kamarádům dlaň stejným způsobem jako jsem zdrazil Ufo. Náhle se nejbližší stojící Miky vznesl. Zavřel jsem dlaň a Miky lehce přistál.

"To je věc", volali všichni. "Zkus to ještě jednou!"

Zvedl jsem ruku a otevřel dlaň. Miky se znovu vznesl. Když byl asi metr nad zemí, dlaň jsem zavřel.

"No to je paráda!" jásal Miky. "Nějaká síla mě bez potíží zvedla. Cítil jsem se jako bez těla"

"Vyzkoušej to i na nás" žadonili ostatní.

"Co by ne?"

Zkusil jsem to a kluci létali. Na koho jsem otevřel dlaň, ten létal. Síla byla taková, že kluci se vznášeli po dvojicích i trojicích. Nakonec se postavili do hloučku a já je bez potíží zvedl všechny.

Když si trochu zaplachtili, začali jsme přemýšlet, co s tím

darem s kosmu uděláme.

"Pojďme na silnici, vyděsíme řidiče" navrhl Ken.

Přiběhli jsme k dálnici a já, schován za stromem, jsem otevíral a zavíral dlaň. Auto se lehce vundšela a kluci se bavili vyděšenými pasažéry. Ale provoz byl malý, tak jsme toho za chvíli nechali.

"Co teď?" septal jsem se.

"No co. Půjdeme se natáhnout a ráno si s tím pohrajeme dole ve městě."

Ráno jsme nemohli dospát. Hned, jak se rozednilo, sbalili jsme věci a přiběhli k silnici.

Tam nás čekalo překvapení. Kolem silnice se tísnily davy lidí jako na nějakou rallye. Mezi nimi se motali kameramani s filmy, televize i amatéři s osmičkami.

"Co se to děje?" ptali jsme se navzájem.

"Hele, zkus to" poprosili mě kluci.

Zvedl jsem dlaň a ono nic. Všiml jsem si, že kresba zmizela.

A tu jsme byli překvapeni znovu. Vykulenýma očima jsme sledovali, jak se silnice valétlo auto a řidič pobaveně mával z okénka. Davy tleskaly, kamery vrčely a my jsme se raději ztratili zpět do lesa. Nad silnicí vesele létaly další automobily...

02 A 69 01

VÁLKA HVĚZD...

Snad stokrát jsem měřil svými kroky tuto cestu, než mne konečně zlákala žlutá okna přízemní hospody. Byla to snad intuice zlomyslnosti vzít za kliku a vejít právě onoho zimního večera, kdy vítr a ledový déšť drze dotíral na promrzlý již obličej.

Nikdy jsem necítil potřebu usedat k jednomu stolu s lidmi,

které si nevybíráme svými přáteli, s lidmi, s kterými nás svedla pouze náhoda a společná touha vypít něco na vylepšení nálady.

Ale tehdy tomu bylo jinak. Kůže již necítila bolest a kosti se zdálo, že každou chvíli ztuhnou s nedokončeným pohybem, a já pak, napůl v úkroku, napůl v pádu, s rozumem čistým, budu sledovat, jak ztrácím vládu nad ústy, která již nejsou schopna vykřičet tu prosbu o pomoc člověka cizího tmu. Budu sledovat, jak mi tuhne srdce, které naposledy zaburácí v systole a diastole,

jako výsměšný gong mozku, jako umíráček pro vědomí.

Snad ze strachu jsem vzal za kliku, snad ze strachu sedím s tímto profesorem matematiky u jednoho stolu. Snad ze strachu mám chuť mluvit.

Profesor zaplatil a mne překvapilo, jak ztěžka a potácivě opustil vyhrátou místnost této zapomenuté hospody

U stolu jsem zůstal sám. Snad jsem chvílemi i usnul, nevím, alkohol již udělal své. Bylo mi krásně, vůbec jsem nepřipouštěl možnost odchodu. Něco mne však donutilo zbystřit pozornost, byl to pocit, nepříjemný pocit cizího pohledu. Opatrně jsem se rozhlédl. U vedlejšího stolu seděly dvě ženy a jeden muž. Byl to právě jeho pohled, který mi drásl nervovou soustavu, strnulý, nepřítomný pohled blázna.

Ženy se bavily. Zachytil jsem některé útržky, ale i celé

věty. "Rašovka vymírá, farář k nám jezdí už pouze jednou v měsíci..... Žijeme tam jenom tři. Já, Blažková o dva baráky dál a pak starý Suchý tam dole u silnice..... Ostatní domy jsou prázdné, nebo prodány chatařům."

Blázen dál tiše seděl, pohled upřený na mne, zdálo se, že to, co ženy mají mezi sebou nevnímá.

"Tak co, Járo, zakopeš mě, nebo poletím komínem". Zaslechl jsem od jedné z žen. Smutný pohled se proměnil "Ho,ho", ukazoval podivný společník palcem pod stůl.

"Bodejď by nezakopal, dyť má od díry tři stovky a flašku rumu." "Ho,ho", smál se muž a plácal se dlaněmi do stehů.

Jedna z žen si všimla mého pohledu. "Pojďte si přisednout mladý pane. Jára vám řekne o Stouhalovi. Řekni Járo, když je vlezl do hrobky, viděl's ho, Byl úplně celý, po pěti letech, jak kdyby zemřel včera. Bylo to tak, co, Járo?" "Ho,ho", smál se víc a víc muž.

"A co jeho stará, viděla ho". Muž silně sakmital hlavou. "Ho,ho", plácal se.

"Plakala?"

"Ho, ho", potvrdil podivín.

"Pak si do něj drknul a on se sesunul do sebe, viď Járo."

"Ty se nebojíte pohřbívat mrtvé", zeptal jsem se muže.

"Ho,ho"

"Kdepak bát se Jára, viď, Járo". "Ho,ho".

"A kdo pohřbí vás?" Muž ztáhnul úsměv, sklonil hlavu.

"Jára nikdy neumře, že jo, Járo." "Ho,ho", bezbarvě přitakal muž.

Přiznám se, ten večer jsem přehral. Nevím, jak jsem odešel z hospody, ale když jsem po nějaké době opět přemýšlel, jak to vše bylo, zdálo se mi, že jsem onoho muže potkal před hospodou se třemi stokorunami v ruce. "Ho, ho", cpal mi je a čupal nohou do země.....

Uplynulo několik měsíců. Malé hospůdce jsem se poctivě vyhýbal. Nedělo se vlastně nic, co by stálo za zmínku. Až jednou jsem potkal ženu, byla mi povědomá. "Jára zemřel, chtěl abyste mu vykopal hrob. Jinak jej pozítří spálí."

A já šel. Ukázali mi místo. Vykopal jsem v měkké hlíně dvoumetrovou jámu.....

Včera byl venku vítr. Mraky létěly oblohou, jak splašení jezdci. Temné dunění padající vody někde za obzorem ve mně vyvolávalo plačtivý pocit.

A pak jsem ráno našel na okně tři stovky zatížené lahví rumu

NEVÍM

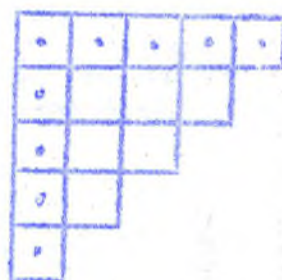
03 A 71 14

A nyní tři roháčky nejen pro členy ROH...

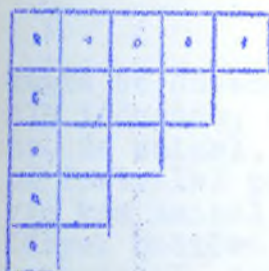

tajenka - název oblíbeného časopisu
Honzovo nejmilejší zavazadlo
slovensky " jinak "
vojenský kartáč - obráceně
zkratka " mezinárodního obchodu "
zn. deuteria

tajenka - známý sci-fista
profesor z " Jádro pudla "
pán
SPZ Rychnov nad Kněžnou
poslední písmeno abecedy

A poslední:

tajenka - známý autor sci-fi
anglicky " jméno "
jméno hrdinky ze slabikáře
chem. zn. železa
chem. zn. fluoru

02 A 69 01

Poprvé v Trifidu

M Y S L Í T E ,

že existuje mimo naši planetu život ?

Určitě existuje, logicky vzato, on musí existovat, není možné aby v té spoustě planet, které kolotají okolo svých sluncí by se nevyskytly podmínky, které by vznik života nepodmiňovaly. Jde ovšem o to, co nazýváme "životem".

Určitě existuje v celé škále forem od bakterií, virů přes jednoduché formy od červů až po nejvyšší formy života, které jsou srovnatelné s tvorem, který už umí přemýšlet, nebo dokonce vyrábět nástroje až po nejdokonalejší formy, které jsou srovnatelné s člověkem, který se na zemi nazývá Homo sapiens, až k formám vyšším, které dovedou a snají více než člověk a kterým trochu žertem, trochu závistivě / někdy hodně závistivě / říkám "Gizi myslivci", "Nepozemšťané", "Bohové", kyklokové, "Andělé", "Dáblové" či "Skrítkové", "Trpajzlíci" či jiní.

Ti poslední žijí s námi v pohádkách na Zemi, dokázat se nedají, ale ani popřít, protože žijí v pohádkách a zjevují se pouze těm, komu chtějí a pak zase mizí.

že jsou to jen pohádky našich babiček a že si je vymyslily ? Nedejte se mýlit tím pohádkovým pláštěm, který jednak mohl být dodatečně přidělen, protože babičky jsou jak malé děti, kterým to samy vypravují : není šprochu, aby nebylo pravdy trochu. Babičky většinou nejsou doktoři, či doktorkami přírodních věd / a pokud jsou, zase neumí vyprávět a vymýšlet pohádky / protože už jsou staré, nepřijďte se na ně nikdo s nějakými "výzkoumanostmi", babičky jsou asi na duševní úrovni malých dětí: čemu nerozumí, to vyhodí z kočárku. Nechtějte na nich, aby pochopily, že mohou existovat bytosti čtyřrozměrné, to jest takové,

které se dovedou pohybovat v čase nejen lineárně a kupředu, jako my ale i dozadu, ale i vertikálně. " Trpajzlík zmizel " A babičko, Jak to, že zmizel, kam šel ? " Jiříčku, já nevím, zmizel, a nevytrhuj mě furt, lež pořádně a nebreptej mi do toho nebo budeš spát. Co já vím kam zmizel, prostě zmizel, třeba se schoval, nebo začeroval." Kdepak babička, aby si namáhala mozeček, Jiříček by to stejně nepochopil, je ještě malý a hlavně babička neumí. Není to RNDr, má jen knedlíkovou fakultu. Ale Vážení, trpajzlík zmizel proto, že když se nadrobil a začalo mu téci do bot, posunul se tedy prostě po časové ose do budoucna, nebo minula a tím okamžikem nám zmizel s očí. Snadné, že ? Einsteinova teorie a jiné "nesmysly" nejsou ani pro Jiříčky, ale ani pro babičky.

Nikdo neočeká, že trpajzlíci byli nebo nebyli. Slavní spisovatelé od Andrsena po Boženu Němcovou, je důvěrně znají, přisuzují jim lidské vlastnosti a povahové rysy. "Byli ve všem mistři" tvrdí jedna pohádka, "Měli velkou hlavu", tu bych jim milerád ponechal, je to docela možné, potřebovali ji na vědomosti, kterých zřejmě nebylo málo, zvláště na vymýšlení lumpáren. Byli bohatí zlata - stříbra - drahého kamení měli habaděj, že mohli i těm hočným lidem občas rozdávat, ale řekněte - kdo z nás lidí je opravdu hočný? Zřejmě jich nebylo nikdy moc, takže úsloví "nejsem lidí" - v nich "nejsem trpajzlíci", platí. Nebyly mezi nimi ženy. Jak se tedy rozmnožovali? Dovedli se natáhnout a pach chodili za pozemskými ženami? Možná, že ano, odtud vysvětlení, že někteří lidé jsou zmetci, nebo skřetové - zřejmě jsou to potomci trpajzlíků. Zdá se Vám ta představa směšná? Není směšná. Přehodíme výhybku do vážných vod a vžomejte se na bibli, kde v knize Genesis se píše, že synové Boží vcházejí k dcerám lidským. Některé autoři, kteří překládali bibli Kralickou z originálu o tom mluví cudněji, a říkají "že dcery lidské krásné jsou". Bodejť ne, když už musel zhřešit, vybral si tu lepší a krásnější, aby to stálo za to, kdoví, co "za to" sechtal u astrálního raportu? Tady se už dá s dávkou fantazie odvodit, že to byli cizí kosmonauti, kteří zbloudili v kosmických pustinách nešťastnou náhodou, ať to byla umírněná havarie - to jest taková, při které zahynuli, ale z různých důvodů už se vrátit nemohli a museli se usadit zde, na naší krásné modré planetě.

Není to takový nesmysl, jak se jeví na první pohled, ve starých knihách - vědách psaných sanskrtem je o tom zmínka, jejich kosmické lodi se nazývaly "Daman" a trosečníci měli možnost sestrojít si ji znova, ale z neznámých důvodů to neudělali: z důvodů jen jim známých. Je pozoruhodné, že zachovali znalost věd, nazývaných "temné" jejichž znalost zachovali svým potomkům, ale před ostatním světem pečlivě tajené, neprozraditelné, potomkům uzamkli ústa strachem. Proto nic konkrétního o tom nevíme a pokud jen něco málo proniklo mimo zasvěcené uši, nedá se

použít. Odněkud tedy přiletět museli, když dorazili až sem a nemohl zpět. Možná, že život na jejich planetě byl už natolik nesnesitelný, že se raději rozhodli zůstat zde, a dožít tu v trvalém celibátu. Také tato myšlenka není vymyšlená. Je známo, jak se chová tajemství svěřené ženám. Jako bys to řekl do obecního rozhlasu. Jedna druhou zapřísáhne, že to nesmí prozradit a řetěz pokračuje, ale od toho je zde "zmatení jazyků", které oni asi dokonale ovládají jako temnou vědu, takže za čas je z tajemství babský nesmysl. Prostě babička neví, kam trpajzlík zmizel. A je to. Ale nejsou to jen trpajzlíci, kteří už věky bydlí s námi, ještě jsou jiní, vyše už zmínění Nepozemšťané, kteří sem přišli dělat rodeo před zraky užaslých Pozemšťanů, byly jich různé vzájemné cizí party, které si sem přišly, po vzoru nynějších gangů, vyřizovat své účty. Takovéto šarvátky, či dokonce války zná už řecké náboženství, kdy staříček Zeus musel na čas zanechat svádění ženských a musil se zabývat krocním vzburčených Kyklópů, kteří měli dokonce tři oči a nakonec je musel svrchnout do podsvětí, kde pro něj pracovali na zakázkách hromů a blesků, které tehdejší "Nejvyšší Pámbíček" potřeboval stále čast, protože to asi nebyla jediná vzpoura, kterou musil řešit.

Kdo to byl vlastně Zeus a odkud přišel, a kdo byli ti Kyklópo-
vé, byli to snad otroci, které si na modrou planetu přivlékl,
a pro ekonomické potíže je nemohl platit tak, jak jim slíbil
a proto se vzbouřili? Odkud tedy přišli, asi byli Kyklópo-
vé příslušníci cizí civilizace, kteří si žili na svojí planetě
až přišli cizí "řeční bohové" pod velením pana Dia a proto-
že byli řemeslně zruční a pilní, podlehli nájezdníkům, kteří byli
vojensky schopnější, ale líní a potřebovaly otroky, aby je ži-
vili. Doblékli je na naši modrou planetu a tady se jim vzbouřili.

Pochybujete? - Vesmír je plný hvězd, skoro žádná není bez
planet. Všechny krouží se svými planetárními soustavami okolo
gravitačního centra naší galaxie po různých drahách. Může se
stát a asi se dost často stává, že se různé soustavy přiblíží
natolik, že se jejich vzájemné vzdálenost zmenší na tolik, že
jsou na dosah. Život je neklidný. Je-li dotyčná civilizace
natolik technicky schopná, že k přeskoku dojde, i když jim po-
čítače předem řeknou, že návrat nebude možný, myslíte, že se
budou bát a neskočí - ale skočí, protože jsou to zvědaví živí
tvorové. Výboj a agrese je druhá vlastnost života. A pak zotro-
čují ty druhé, nebo jsou sami zotročováni. To je možná případ
bohů a kyklópů na předchozích řádkách. Nebo snad myslíte, že
akce Vega bude mít jiný průběh? Až poletí okolo našeho slunce
podruhé, pak naše civilizace, pokud bude ještě naživu, bude
umět daleko více, než dnes. Na příští kometu přistane, a svez-
e se zadarmo - to jest bez spotřeby pohonných hmot až tam, do toho
tajemného místa, kde všechny komety začínají a končí? Možná,
že po cestě najdou jinou planetu, kde to bude hezké a přeskochí
si tam. Najdou-li slabší, vnutí jim svou vůli, budou-li silnější,
bude jim cizí vůle vnučena, navzdory všem frázím, které tak
pilně opakuje. Ale i naše náboženství zná anatologickou histor-
ku o vzpouře andělů, z nichž se stali ďáblové a byli svrženi
někam dolů. Část jich zůstala věrná a pomohla tu první přemoci.
Zřejmě to byly bytosti čtyřrozměrné, které ovládaly cestování
v čase a kupodivu i těm poraženým tyto vlastnosti zůstaly zacho-
vány. Zřejmě tyto vlastnosti nebyly jen čtyřrozměrné, byly možná
pět i n-rozměrné, protože v bibli se rozeznávají různé katego-
rie - chóry, mocnosti i trůny, ovšem dnes už nevíme co to je,
nebo to upadlo v zapomnění. Zřejmě takový andělíček strážníček,
je mezi nebeskými šaržemi jen "bažant", ale je jisté, že musí
před takovým archandělem stát v pozoru a nesmí odmítnout. Zřejmě
podle bible, jak se ovšem dá jen vyčíst, protože ani bible nedá-
vá nic po lopatě, takový arch - to už byla nějaká šarže a byli
používáni jen k důležitým úkolům. Jeden z nich, nějaký pan šarží
Gabriel, prý na rozkaz Šéfa, hnál Adama i Evu svinským krokem
z ráje, ani nepípli. Nebo vzpomeňte těch, kteří hnali ze Sodomy
starého Lota, do hor cestou za záhadných okolností došla k ouho-
ně, Lotova žena - a jak to bylo dále, si raději přečtěte sami,
protože dnes by se tím zabývala mravnostní policie. Bylo pozor-
hodné, že se s ním domluvili, byl Pozemšťan a mluvil jen hebrej-
sky, kdežto oni byli "Cizí myslivci". Ostatní obyvatelé byli
obětováni, protože "hřešili." Nebo vzpomeňte jiný případ, kdy
velké ehromáždění slyšelo "hlas s hůry" a ať byli různých ná-
rodností a většinou si nerozuměli, slyšeli všichni a rozuměli
také všichni. Zřejmě měli už přístroj, který mnozí fantastové
nazývají "Lingvifon", takže všichni Pozemšťané rozuměli

"Cizím myslivcům". A o tom vypráví bible, velmi pečlivě psaná kniha, velmi solidních autorů, žádní fantastové, v době, kdy už bylo zvykem psát dějiny nejen pro potřeby králů: co se asi dělo před tím, kdy se solidní dějiny ještě nepsaly?

Vzpomeňte i návštěvy Nepozemšťanů ve staré Babylonii, když při čtení textů cítíme ještě, jak pisatelem chvěla hrůza, protože text je dost mlhavý, že ho ani Dr. Souček přes veškerou snahu pořádně neobjasnil.

To všechno jsou nepřímé důkazy, že vesmír je obydlen a snad dost "hustě". Odněkud museli ti tajemní cizinci přijít, někde žít a někde tvořit, aby mohli do toho vesmíru vyrazit, museli vytvořit solidní kulturu, aby měli dostatek fantazie, touhy a zvídavosti, než se odvážili přijít k nám z druhého břehu hvězdného oceánu a zase se vrátit domů. To mám na mysli například Pámbičky starých Aztéků a Mayů, kterým přinesli mnoho dobrého co se týče vědomostí, ale i mnoho zlého, jako je trhání srdcí ze živých těl, jen pro potřebu těchto pámbičků. Jenomže dobro i zlo jsou krajně relativní pojmy, je sice pravda, že svým obětím ze živých těl živá srdce, ale při těchto krvavých obřadech na vrcholcích pyramid, zahynulo řádově snad tisíc, snad deset tisíc lidí. Dá se dodnes spočítat, kolik leží kosti u základů, kam byly po obřadu shazovány, ale zato přinesli domorodcům kukuřici, která zachránila miliony lidí od smrti hladem. Také kalendář, jehož dokonalost dosud nebyla dostižena a který možná ocení teprve příští generace.

A to jsme se ještě nezmiňovali o bytostech, kterým se říká s velkou dávkou humoru U F O N I. Někdo jim věří, jiní se smíchem popírají. Já si myslím, že jsou. Mají prvotřídní mozek, daleko větší a vytríbenější než lidský. Ovládají spoustu umění, které my neovládáme a možná ani ovládat nebudeme. Jsem přesvědčen, že ovládali i latinu a řečtinu. Jsem přesvědčen, že mají naši kulturu v malíku. Jsou tajemní a s nikým senekamarádi, jsou ledově studení, nejsou ani dobří, ani zlí, nemíchají se do našich sporů. Pokud navázali s někým styky, tedy postižený mlčí, ústa uzamčená strachem a nic neprozradí. Z těch všech co tu kdy byli jsou nejdokonalejší. Ovládají čtvrtou, možná i další demenzi. Mají všechny vlastnosti, potřebné k tomu, aby se etí zachovali a aby ubránili svou suverenitu. Domyslete, co by se asi stalo, kdyby si s kteroukoliv stranou něco začali. V první řadě to, co se tenkrát stalo, když od své protiletectvé baterie utekli Němci, když zjistili, "že už to prasklo". Místo to, aby se milionový materiál dostal neporušen do rukou naší armády, dostal se do rukou kluků, kteří ho do šroubku rozebrali a poztráceli. Když přišla armáda, byly to jen neforemné kusy kovu, dobré jen do hutí. Zaměřovač a ostatní technika zničená. Museli jsme si vyrábět nové. Zrovna tak by to dopadlo s raketa-
tami Ufonů, kdyby dovolili, aby se dostaly do rukou lidí.

Ale jednu neřest mají - a tu jim mám za zlé, ač to nemohu dokázat: Lapají lidi do svých muzeí, buď je nechávají na živu, nebo je preparují, nevím: ale sleduji to. Mizí lidi beze stopy. A mizeli i v minulých stoletích. Jsou o tom písemné záznamy. Já si je jen pamatuji: před pěti léty zmizel slabomyslný člověk, který byl naposled spatřen na autobusové zastávce v Malé Skále, zmizel železničář z Klášterce nad Ohří, zmizela zvěrolékařka během služební cesty vlakem a zmizeli četní

jiní, všichni beze stopy. Asi si Ufoni dělají sbírku živých exponátů, nebo panoptikum. Našly se jediné v čekárně autobusové zastávky papuče toho z Malé Skály. Vysvětlit se to nikterak nedá a vypadá to na první pohled jako velký nesmysl. O všech ostatních shora jmenovaných, se dá diskutovat, někdy se zdá, že nejsou žádoucí, a že by si měli zůstat tam, kde jsou a nelézt nám sem na modrou planetu, protože přes všechny spory je nakonec možné, že se my lidé mezi sebou přece jen domluvíme přes všechny rozdíly teorií a tezí, jisto je, že nestojíme o to, abychom upadli do otroctví nějakých "cizích myslivců", o kterých nevíme ani, co jsou zač a odkud jsou. Až tu budou poroučet, pak bude cuvej. Co když odněkud přechází ji ještě před silnějšími, než jsou sami a jsou první vlnou nějakého kosmického stěhování národů. Je znám a nabočen na páse výkřik pilota bojové stíhačky, který vylétl proti létajícímu talíři. "Proboha, vždyť jsou tam lidé?" A přesto byl sestřelen, takže nejsou tak mírumilovní, umí také kousat.

Vrátíme se od fantazírování k reálné skutečnosti:

Pěstoval jsem kdysi dvě kytky v květináči. Rostly blízko sebe a byly to na první pohled míromilovné kytky. Snad jen ta jedna měla lepší hlínu, než ta druhá. Za čas jsem začal mít dojem, že ta, která má horší hlínu si nějak podezřele okukuje tu druhou. Jak ten dojem ve mě vznikl, nevím. Ale jednou se to stalo: A G R E S E ! Ta s tou horší hlínou se začala svým stvolem blížit ke květináči té druhé. Najednou se stvol nepozorovaně, protože pomalu, přiblížil k té druhé, zakořenil se tam a začal růst s dvojnásobnou rychlostí vedle ní a viditelně ji utlačoval. A vidíte, řekne se obyčejné kytky. Takže agrese není jen necností vyšších tvorů, jako jsou zvířata, neandrtálci, lidé, Cizí Myslivci, Nepozemšťané a Ufoni. Z těch posledních máme opravdu strach. To, co napsal Jan Robert, je míněno vážně. Já ho moc dobře znám, je to moje horší já.

Miroslav

Kaňka

Vysvětlivka : SSS - sledovací sciifistická služba
/ viz např. čísla bot /

Redakční rad :

Odpovědný redaktor : RNDr Pavel Smrž
Stanislav "Čičo", Tomáš Hasil

Kresbami doplnila Martina Kotoučková

